

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2011
VI. volební období

Návrh
Zastupitelstva Jihomoravského kraje

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu
k informacím, ve znění pozdějších předpisů**

ZÁKON
č. /2011 Sb.
ze dne 2011,
kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 61/2006 S., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 123/2010 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 zní: „Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky, městské části a městské obvody statutárních měst, městské části hlavního města Prahy a veřejné instituce.“.

2. V § 2 se odstavec 4 zrušuje.

3. V § 3 odst. 2 se slovo „žadatelů“ nahrazuje slovem „osob“.

4. V § 4 odst. 1 se slovo „žádosti“ nahrazuje slovy „žádosti o poskytnutí informace (dále jen „žádost“)“.

5. V § 5 odst. 1 písm. i) se slovo „usnesení“ nahrazuje slovem „rozhodnutí“.

6. V § 5 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4, 5, 6 a 7 se označují jako odstavce 3, 4, 5 a 6.

7. V § 5 odst. 4 se slovo „i“ zrušuje.

8. § 6 včetně nadpisu zní:

„6

Odkaz na zveřejněnou informaci

Pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt žádost vyřídit tím, že žadatele do 10 dnů ode dne, kdy žádost obdržel, odkáže na zveřejněnou informaci. Povinný subjekt žadateli současně sdělí přesné údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace. Pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, může podat novou žádost, ve které výslovně uvede požadavek na přímé poskytnutí informace.“.

9. V § 11 odst. 2 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a vkládají se nová písmena, která včetně poznámky pod čarou č. 10 znějí:

- „d) se jedná o informaci ze správního řízení nebo přestupkového řízení vyjma informací obecné povahy,
- e) se jedná o informaci o vyřizování stížnosti dle jiného právního předpisu vyjma informací obecné povahy,
- f) je žádost ze strany žadatele formulována zjevně provokativně nebo obstrukčně,
- g) žadatel již má požadovanou informaci od povinného subjektu prokazatelně k dispozici,
- h) povinný subjekt požadovanou informaci nemá z důvodu její neexistence,
- i) se jedná o dotazy na názory, budoucí rozhodnutí, vytváření nových informací, právní rozborů či výklady a vysvětlování výroků představitelů povinného subjektu, nejednají-li tito představitelé jménem povinného subjektu nebo netýkají-li se tyto výroky působnosti povinného subjektu,
- j) tak stanoví jiný právní předpis¹⁰⁾.

10) Například § 27 odst. 7 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).“.

10. V § 13 se v názvu paragrafu slova „o poskytnutí informace“ zrušují.

11. V § 13 odst. 1 se slova „o poskytnutí informace“ zrušují.

12. V § 14 se v názvu paragrafu slova „o poskytnutí informace“ zrušují.

13. V § 14 odst. 2 se na konci textu odstavce doplňují slova „, kterou žadatel v žádosti jako elektronickou adresu pro doručování výslovně uvedl.“.

14. V § 14 odst. 4 se slova „věty první a adresu pro doručování“ zrušují.

15. V § 14 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Povinný subjekt takovou žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost, pokud je to možné, sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.“.

16. V § 14 odst. 5 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b), c) a d) se označují jako písmena a), b) a c).

17. V § 14 odst. 5 písm. c) se slova „do 15 dnů“ nahrazují slovy „do 20 dnů“.

18. V § 14 se odstavec 6 zrušuje.

Dosavadní odstavec 7 se označuje jako odstavec 6.

19. V § 14 odst. 6 se věta první nahrazuje větou: „Lhůtu pro poskytnutí informace podle odstavce 5 písm. c) může povinný subjekt prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o 15 dnů.“.

20. V § 14 odst. 6 se slovo „včas“ zrušuje.

21. V § 16a se v názvu paragrafu slova „o informace“ zrušují.

22. V § 16a odst. 1 zní: „Stížnost na postup při vyřizování žádosti (dále jen "stížnost") může podat žadatel,

a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6 nebo v § 14 odst. 5

písm. b),

b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. c) nebo § 14 odst. 6 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,

c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo

d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3, s výší zálohy sdělené podle § 17 odst. 7 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.“.

23. V § 16a odst. 3 zní: „Stížnost se podává u povinného subjektu, a to do 15 dnů ode dne

a) doručení sdělení podle § 6, § 14 odst. 5 písm. b), § 17 odst. 3 nebo § 17 odst. 7,

b) uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. c) nebo § 14 odst. 6.“.

24. V § 16a odst. 5 se slova „do 7 dnů“ nahrazují slovy „do 15 dnů“.

25. V § 16a odst. 7 písm. a) se slovo „úhrady“ nahrazuje slovy „úhrady, zálohy“.

26. V § 16a odst. 7 písm. b) se slovo „úhrady“ nahrazuje slovy „úhrady, zálohy“.

27. V § 16a odst. 7 písm. c) se slovo „úhradu“ nahrazuje slovy „úhradu, zálohu“.

28. V § 16a odst. 8 se slova „do 15 dnů“ nahrazují slovy „do 20 dnů“.

29. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17

Hrazení nákladů

1) Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za vyhledání informací. V odůvodněných případech je povinný subjekt oprávněn žádat zálohu na úhradu nákladů dle věty první a druhé, a to ve výši až 20 % předpokládaných nákladů a současně i úhradu dle věty první a druhé.

(2) Pokud byla v licenční smlouvě sjednána odměna, nelze požadovat úhradu nákladů.

(3) V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli ve lhůtě pro poskytnutí informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

(4) Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.

(5) Poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 30 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.

(6) Úhrada je příjmem povinného subjektu.

(7) V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat zálohu na úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší zálohy na úhradu žadateli ve lhůtě pro poskytnutí informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše zálohy na úhradu povinným subjektem vyčíslena.

(8) Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 7, ztrácí nárok na zálohu na úhradu nákladů.

(9) Žadatel je povinen zaplatit zálohu na úhradu nákladů do 15 dnů od doručení oznámení dle odstavce 7. Nebude-li záloha na úhradu ve stanovené lhůtě zaplacená, povinný subjekt žádost odloží.

(10) Po zaplacení zálohy na úhradu je povinný subjekt oprávněn vyžadovat i úhradu dle odstavce 1 a postupuje dle odstavců 3 až 5.

(11) Záloha na úhradu je nevratná a je příjmem povinného subjektu.“.

30. V § 18 odst. 1 písm. a) se slova „o informace“ zrušují.

31. V § 20 odst. 4 písm. a) se slovo „pro“ nahrazuje slovy „pro vydání“.

32. V § 20 odst. 4 písm. c) se slova „správního řádu¹⁷⁾“ nahrazují slovy „správního řádu¹⁷⁾ s výjimkou § 36 odst. 3 a § 38“.

33. V § 20 odst. 6 zní: Žádosti, které se týkají samostatné působnosti územního samosprávného celku, vyřizuje úřad tohoto územního samosprávného celku v samostatné působnosti. Žádosti, které se týkají přenesené působnosti územního samosprávného celku, vyřizuje úřad tohoto územního samosprávného celku v přenesené působnosti. V případě městských částí a městských obvodů statutárních měst a městské části hlavního města Prahy platí toto ustanovení obdobně.

Čl. II

Přechodná ustanovení

Pro vyřízení žádostí, které povinný subjekt obdržel přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí dosavadní právní předpisy.

Čl. III

Zmocnění k vyhlášení úplného znění

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jak vyplývá ze zákonů a nálezů Ústavního soudu jej měnících.

Čl. IV

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

OBECNÁ ČÁST

Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Dle názoru předkladatele - a to zejména s odkazem na bohatou praxi Jihomoravského kraje, resp. Krajského úřadu Jihomoravského kraje v dané oblasti, a to jak v rovině povinného subjektu, tak i v rovině nadřízeného (správního) orgánu – v současné době platný, resp. účinný zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) je v případě některých ustanovení spojen s aplikačními a interpretačními problémy. Lze samozřejmě konstatovat, že některá problematická (nejasná či sporná) ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., resp. nedostatky v nich obsažené lze odstranit i výkladem (s tím, že v případě více možných výkladů je třeba uplatnit ten výklad, který je ve prospěch žadatele o informaci). Nicméně, předkladatel má za to, že zákon č. 106/1999 Sb. (jako celek) by si v tomto smyslu zasloužil legislativní úpravu.

Současně se předkladatel domnívá, že dalším nedostatkem zákona č. 106/1999 Sb., který by bylo vhodné, příp. žádoucí řešit na legislativní úrovni, je skutečnost, že tento zákon zakládá „nerovné“ postavení žadatele o informaci a povinného subjektu, resp. nedůvodné zvýhodnění žadatele o informaci v neprospěch povinného subjektu. Zákon č. 106/1999 Sb. vychází z principu svobody informací a otevřenosti veřejné správy, resp. veřejného sektoru však vůbec „nepočítá“ s variantou, že by ze strany žadatele o informaci mohlo docházet i ke zneužívání práva na informace či např. k šikanóznímu výkonu tohoto práva. Žadatel o informaci může, a to i opakovaně podávat neomezené množství žádostí o informace, které musí povinný subjekt vždy zákonným způsobem vyřídit. Na žadatele o informaci jsou ze strany zákona č. 106/1999 Sb. kladeny poměrně „minimální požadavky“ [např. ve smyslu § 14 odst. 2 a 4 ve vazbě na § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. není žadatel o informace vždy povinen se řádně identifikovat, resp. v některých případech tak mohou být v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. poskytovány informace zasíláním na uvedené elektronické adresy, a to i třeba i smyšleným osobám]. V některých případech jsou, dle mínění předkladatele, ve zřejmém nedůvodném nepoměru lhůty, které má žadatel o informaci, a lhůty, které jsou stanoveny povinnému subjektu (srov. např. § 16a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a § 16a odst. 5 téhož zákona, či je možno uvést § 17 odst. 5 téhož zákona stanovující žadateli 60 denní lhůtu pro úhradu nákladů). S tím souvisí i myšlenka mírného prodloužení některých lhůt, které jsou stanoveny povinnému subjektu či nadřízenému (správnímu) orgánu, a to ve smyslu Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru (viz zejména článek 4 odst. 1. a 2.). Taktéž institut hrazení nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. umožňuje ze strany žadatelů o informace obcházení zákona ve formě neuhrazení nákladů povinného subjektu a následného podání nové žádosti, resp. více nových žádostí o informaci požadujících totéž (s tím, že již vynaložené personální a zejména materiální náklady jdou k tíži povinného subjektu).

Platný právní stav nemá vliv na rovné postavení mužů a žen.

Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Není zájmem předkladatele, aby žadatelům o informace bylo garantované právo na informace upíráno či neúměrným způsobem omezováno. Účelem navrhované právní úpravy je zpřesnění problematických ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., což by ve svém důsledku mělo znamenat i odstranění či minimalizaci nejednotné či odlišné aplikace uvedeného zákona ze strany povinných subjektů či nadřízených (správních) orgánů a s tím související „právní nejistoty žadatelů o informace“.

Návrh zákona si taktéž klade za cíl úpravu znamenající vyrovnanější postavení žadatele o informaci a povinného subjektu včetně alespoň zmírnění negativního dopadu na povinné subjekty zejména v podobě materiální zátěže (viz výše).

Navrhovaná právní úprava vychází z praktických poznatků předkladatele při aplikaci zákona č. 106/1999 Sb.

Navrhovaná právní úprava nemá vliv na rovné postavení mužů a žen.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Právo na informace je zakotveno jako jedno z politických práv v čl. 17 usnesení č. 2/1993 Sb., kterým se vyhláší Listina základních práv a svobod jako součást ústavního pořádku České republiky (dále jen „LZPS“), když odstavec 1 uvedeného článku LZPS výslovně stanovuje, že *„Svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny.“*. Následně dle čl. 17 odst. 2 LZPS *„Každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace bez ohledu na hranice státu.“* a podle čl. 17 odst. 4 LZPS lze právo vyhledávat a šířit informace omezit toliko zákonem, a to jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Čl. 17 odst. 5 LZPS uvádí, že *„Státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*, přičemž uvedeným zákonem je zákon č. 106/1999 Sb.

Navrhovaná právní úprava se, dle názoru předkladatele, ústavního zakotvení práva na informace žádným způsobem nedotýká

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, resp. v souladu s nálezy Ústavního soudu.

Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Návrh zákona se žádným způsobem nedotýká, resp. nemění příslušná ustanovení Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru, která byla do právního řádu České republiky s účinností od 23. 3. 2006 transponována zákonem č. 61/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb., a zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Navrhovaná právní úprava neodporuje relevantním

aktům práva Evropské unie (resp. práva Evropských společenství), tedy je s nimi slučitelná.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Předmětnou problematiku upravuje Mezinárodní pakt o občanských a politických právech publikovaný ve Sbírce zákonů pod č. 120/1976 Sb., který v čl. 19 odst. 2 stanoví: *„Každý má právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění nebo jakýmkoli jinými prostředky podle vlastní volby.“*

Dále je problematika přístupu k informacím, resp. práva na informace regulována Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod publikovanou ve Sbírce zákonů pod č. 209/1992 Sb., která v článku 10 (*„Svoboda projevu“*) uvádí:

„1. Každý má právo na svobodu projevu. Toto právo zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Tento článek nebrání státům, aby vyžadovaly udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společnostem.

2. Výkon těchto svobod, protože zahrnuje i povinnosti i odpovědnost, může podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci.“

Z výše uvedeného vyplývá, že obě zmíněné mezinárodní smlouvy shodně zakotvují právo svobodně vyhledávat, přijímat či šířit informace s tím, že pouze ve stanovených (výjimečných) případech může být toto právo omezeno.

Navrhovaná právní úprava je souladu s výše uvedenými mezinárodními smlouvami.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

V souvislosti s přijetím navrhované právní úpravy nebude nutno zřizovat nové orgány či jiné subjekty, resp. nedojde k rozšíření okruhu povinných subjektů. Navrhovaná právní úprava s sebou nepřinese zvýšení nároků na veřejné rozpočty; nebudou kladeny další nároky na nové pracovní síly ani se nepředpokládají změny v organizačním zabezpečení stávajících povinných subjektů.

Navrhovaná právní úprava nebude mít dosah na státní rozpočet ani ostatní veřejné rozpočty či podnikatelské prostředí České republiky. Navrhovaná právní úprava nemá sociální dopady, resp. dopady na výše uvedené skupiny osob ani dopady na životní prostředí.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

K bodu 1 (§ 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.)

Pro územní samosprávné celky, tedy obce a kraje, zákon č. 106/1999 Sb. v současné době nevhodně vymezuje pojem „povinný subjekt“, když povinným subjektem rozumí „územní samosprávný celek a jeho orgány“. Tato úprava je poněkud zmatečná, jelikož pojem územní samosprávný celek už v sobě zahrnuje i své jednotlivé orgány a nelze mezi ně vkládat spojku „a“ (dále i viz uvedené k bodu 33).

V současné době taktéž není zákonem č. 106/1999 Sb. jednoznačně, resp. výslovně řešena otázka, zda jsou (nebo nejsou) povinným subjektem i městské části, resp. obvody statutárních měst a městské části hlavního města Prahy. Postavení povinných subjektů městských částí, resp. obvodů statutárních města městských částí hlavního města Prahy je tak třeba dovozovat výkladem.

Smyslem navržené změny je tudíž výslovná zákonná úprava namísto dovozujícího výkladu s tím, že povinným subjektem v daném případě bude (pouze) územní samosprávný celek (tedy obec či kraj), který si stanoví vnitřní pravidla pro poskytování informací, resp. pro postup dle zákona č. 106/1999 Sb. a současně taktéž městské části a městské obvody statutárních měst a městské části hlavního města Prahy.

K bodu 2 (§ 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.)

Navrhuje se předmětnou úpravu zrušit, resp. upravit modifikovaně, a to v rámci nově navrhovaného § 11 odst. 2 písm. h) návrhu zákona (viz dále uvedené k bodu 9). V souladu se soudní judikaturou (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 23/2010-61) je třeba v případě žádosti o informaci, u které se uplatní § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., postupovat v souladu s § 15 téhož zákona a takovou žádost o informaci rozhodnutím odmítnout. Předkladatel je toho názoru, že důvod pro odmítnutí požadované informace, resp. žádosti o poskytnutí informace má být uveden, resp. zakotven přímo v zákoně č. 106/1999 Sb., a to jednoznačným způsobem a taktéž systematicky. U stávajícího znění § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. je, dle názoru předkladatele, sporná jednak dikce tohoto ustanovení „*Povinnost poskytovat informace se netýká*“ a současně i systematické zařazení tohoto ustanovení na počátek zákona č. 106/1999 Sb., kde jsou řešeny otázky jako např. působnost zákona č. 106/1999 Sb. Má tedy být stávající § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. negativním vymezením působnosti zákona č. 106/1999 Sb. (srov. § 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.), k čemuž by nás mohlo vést systematické umístění tohoto ustanovení v zákoně č. 106/1999 Sb., nebo se má jednat o jeden z důvodů pro odmítnutí informace (viz výše citovaná dikce tohoto ustanovení), které však není systematicky uvedeno mezi § 8a až 11 téhož zákona obsahující jednotlivé důvody pro odmítnutí žádostí o informace? Předkladatel tak (i ve smyslu soudní judikatury) navrhuje úpravu dle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. „přesunout“ do části zákona č. 106/1999 Sb. obsahující jednotlivé důvody pro odmítnutí žádosti o informace, a to konkrétně do § 11 odst. 2 (dále viz uvedené k bodu 9).

K bodu 3 (§ 3 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.)

V daném případě je, dle názoru předkladatele, v současném znění zákona č. 106/1999 Sb. nevhodně použitý pojem „žadatel“, když „žadatelem“ se v souladu s § 3 odst. 1 téhož zákona rozumí „*každá fyzická i právnická osoba, která žádá o informaci*“. Terminologicky se zde jeví jako vhodnější použít pojem „osoba“ (nejedná se totiž vždy o „žadatele“ ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.).

K bodu 4 (§ 4 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.)

Stávající znění zákona č. 106/1999 Sb. používá - pro totéž - různé pojmy „žádost“, žádost o poskytnutí informace“ a „žádost o informace“. Proto se navrhuje uvedené ustanovení upravit tak, že se použije (plný) pojem „žádost o poskytnutí informace“ s tím, že pro tento pojem se zavádí legislativní zkratka „žádost“, která se tak používá ve zbytku textu (viz i níže uvedená ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., kde je zohledněna tato skutečnost).

K bodu 5 [§ 5 odst. 1 písm. i) zákona č. 106/1999 Sb.]

V daném případě je třeba upravit § 5 odst. 1 písm. i) zákona č. 106/1999 Sb. v souladu s § 16a odst. 7 téhož zákona a tudíž v § 5 odst. 1 písm. i) zákona č. 106/1999 Sb. správně uvést, že se jedná o rozhodnutí (nikoliv o usnesení) nadřízeného orgánu o výši úhrad vydaná podle § 16a odst. 7 téhož zákona.

K bodu 6 (§ 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.)

Navrhuje se toto ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. zcela vypustit, a to bez náhrady. Předkladatel se nedomnívá, že toto ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. má reálný smysl. Pro žadatele o informaci je nezbytné a rozhodující, aby požadovanou informaci od povinného subjektu obdržel. Skutečnost, že následně tato poskytnutá informace bude ze strany povinného subjektu zveřejněna i způsobem umožňující dálkový přístup, již pro žadatele o informaci není důležitá. Mimo to, pro další osoby (mimo osoby žadatele o informaci) se jeví zveřejnění výše uvedených informací jako bezcenné, resp. „nezajímavé“; žádosti o informace jsou svoji povahou individuální, žádají zde konkrétní žadatelé o konkrétní informace, které jsou pro ně důležité, lze si tak jen těžko představit, že jiné osoby, které mají zájem o určité informace, využijí k získání pro ně „zajímavých“ informací právě institut zveřejněných informací dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Oproti tomu pro povinný subjekt je plnění povinnosti dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. poměrně náročné; znamená určitou administrativní, resp. personální zátěž při zveřejňování, lze uvažovat i o zbytečném „zatěžování“ webu povinného subjektu informacemi, které ve svém celku mohou být i poměrně obsáhlé (problém působí i to, že stávající znění vůbec nestanoví „na jak dlouhou dobu mají být tyto informace zveřejněny“).

K bodu 7 (§ 5 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.)

Dochází pouze k formální úpravě, když slova „*způsobem umožňujícím i dálkový přístup*“ jsou – v souladu s jinými ustanoveními zákona č. 106/1999 Sb. - nahrazeny slovy „způsobem umožňujícím dálkový přístup“.

K bodu 8 (§ 6 zákona č. 106/1999 Sb.)

Navrhuje se drobná modifikace stávajícího § 6 zákona č. 106/1999 Sb. s tím, že je zachována možnost (nikoliv povinnost) povinného subjektu odkázat na zveřejněnou informaci a současně dochází k mírnému prodloužení lhůty pro daný úkon povinného subjektu. Povinný subjekt musí žadateli současně sdělit přesné údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace zahrnující tak v sobě přesnou specifikaci požadované zveřejněné informace a přesný způsob, jak požadovanou zveřejněnou informaci získat (např. v podobě internetového odkazu). Výslovně se uvádí, že pokud se žadatel nespokojí s odkazem na zveřejněnou informaci, může podat novou žádost o informaci, kde však musí uvést, že žádá přímé poskytnutí této zveřejněné informace. V takovém případě již povinný subjekt samozřejmě nemůže využít možnosti odkázat na zveřejněnou informaci a vyřizuje tak žádost v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 106/1999 Sb.

K bodu 9 (§ 11 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.)

Je navrhováno rozšíření zákonných důvodů pro odmítnutí požadovaných informací, resp. žádosti o poskytnutí informace. Cílem této navrhované změny není žadatele o informace neúměrně omezovat v jeho právu na informace. Nicméně, dle názoru předkladatele existují oblasti, u kterých je třeba zohledňovat i jiné skutečnosti, než jen právo žadatele na informace.

1. [ad navrhované písmeno d)]

Při stanovení zákonných důvodů pro odmítnutí informace by tak mělo být výslovně pamatováno i na informace ze správního a přestupkového řízení. Správní či přestupkové řízení je v současné době založeno na principu „neveřejnosti“; podle zákona č. 106/1999 Sb. (ve vazbě i na soudní judikaturu) se může žadatel, resp. každý dostat k (téměř všem) údajům, na které by podle jiných právních předpisů musel osvědčit právní zájem. Dle názoru předkladatele by tak bylo vhodné zákon č. 106/1999 Sb. doplnit o nový důvod pro odmítnutí informace, a to o informace ze správního řízení a přestupkového řízení vyjma informací obecného, resp. zobecnělého charakteru (což by byly informace např. o počtech řízení, které jsou u povinného řízení vedeny a v jakých oblastech apod., nikoliv však údaje o konkrétních řízeních). Předkladatel se domnívá, že i účastníci výše uvedených řízení mají právo na ochranu před „neúměrnými zásahy do jejich postavení“. Nicméně předkladatel je vědom si toho, že dle soudní judikatury je v současné době nutno tyto informace – v obecné rovině – poskytnout.

2. [ad navrhované písmeno e)]

Obdobně by bylo vhodné zákonem č. 106/1999 Sb. výslovně vyloučit poskytování informací o vyřizování stížností různých osob podle jiných, resp. zvláštních právních předpisů, jako je - v současné době - např. zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o krajích“) či zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů apod. (Zde je možno poznamenat, že pokud by v budoucnu byl přijat samostatný ucelený zákon upravující problematiku stížností, byl by tento zákon zmiňovaným jiným, resp. zvláštním právním předpisem.) Předkladatel je toho názoru, že v popsáných případech nebude omezeno právo žadatele na informace, ale předkladatel považuje za nutné chránit osobnostní práva fyzických osob a dále i práva právnických osob; dochází tedy ke zvýhodnění práv zmíněných osob, nicméně, dle názoru předkladatele, se tak činí oprávněně, aniž by bylo neúměrně, resp. bezdůvodně

omezováno právo žadatele na informace. Obdobně jako v případě informací ze správního řízení a přestupkového řízení by i v tomto případě byly odmítány veškeré informace vyjma informací obecného, resp. zobecněného charakteru (což by byly informace např. o počtu stížností, které povinný subjekt obdržel a vyřizuje, resp. vyřizoval, jakých oblastí se stížností týkají apod., nikoliv však konkrétních údaje o stěžovateli, důvodu či předmětu stížnosti, osobě, proti které stížnost směřuje, výsledku vyřízení stížnosti atd.).

3. [ad navrhovaná písmena f) a g)]

Dále by bylo vhodné přímo v zákoně č. 106/1999 Sb. zohlednit i:

- A. skutečnost, že žádost o informaci může být formulována provokativně či obstrukčně, a
- B. skutečnost, že žadatel (opětovně či opakovaně) požaduje po povinném subjektu informaci (informace), kterou (které) od tohoto povinného subjektu již prokazatelně obdržel v minulosti

[srov. § 8 odst. 3 písm. b) a c) zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů – citace: *„Dále je možno odeprít zprístupnění informace, pokud ...*

b) žádost je formulována zjevně provokativně nebo obstrukčně,

c) žadatel již má požadovanou informaci prokazatelně k dispozici, ...”].

Za provokativně, resp. obstrukčně formulovanou žádost o informaci lze považovat i takovou žádost, v jejímž případě jde ze strany žadatele o informaci vůči povinnému subjektu o šikanózní výkon práva na informace či obcházení zákona, což je třeba vždy individuálně posoudit u každé konkrétní žádosti o informace. Tedy např. se může jednat o případ, kdy žadatel požádá o informace a ze strany povinného subjektu je žadatel vyzván k uhrazení nákladů dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel tak však neučiní a podá povinnému subjektu totožnou žádost o informaci, či podá více nových žádostí, které požadují totéž, co původní („zpoplatněná“) žádost.

4. [ad navrhované písmeno h)]

Zde je reagováno na současnou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 23/2010-61). Předkladatel je toho názoru, že důvod pro odmítnutí požadované informace, resp. žádosti o poskytnutí informace má být uveden, resp. zakotven přímo v zákoně, a to právě v zákoně č. 106/1999 Sb. S ohledem na uvedené je navrhováno, aby zákonným (nikoliv tedy tzv. „faktickým“) důvodem pro odmítnutí byla i skutečnost, že dle žádosti o informace je požadována informace, kterou povinný subjekt nemá z důvodu neexistence této požadované informace. Současně k navrhované právní úpravě doplňuje, že předkladatel je toho mínění, že jakýmsi „slabým místem“ navržené právní úpravy je skutečnost, že zde vůbec neexistuje informace tak, jak je definována v § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., tedy, že „je zde něco zaznamenáno“. Předkladatel se domnívá, že předpokladem pro odmítnutí informace je – „v první řadě“ - skutečnost, že zde existuje informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. a – „v druhé řadě“ – existence důvodu pro odmítnutí takové informace. Nicméně předkladatel zde vychází ze zmiňované soudní judikatury, kterou respektuje.

5. [ad navrhované písmeno i)]

V návaznosti na uvedené k bodu 2 (a tudíž s odkazem na příslušnou soudní judikaturu) se zakotvuje „nový“ důvod pro odmítnutí žádosti o informaci s tím, že současně je rozšířen, resp. upřesněn okruh skutečností, které budou důvodem pro odmítnutí žádosti. Předkladatel zde odkazuje na své praktické zkušenosti, kdy se často setkává s „žádostmi o informace“, které se týkají „vysvětlování“ (resp. dokládání) výroků jednotlivých představitelů

Jihomoravského kraje (zejména představitelů samosprávy – Rady Jihomoravského kraje či Zastupitelstva Jihomoravského kraje) s tím, že tyto žádosti se týkají výroků členů samosprávy, které tyto osoby pronesly pro média, zpravidla jako svůj vlastní politický názor, nikoliv jako oficiální názor Jihomoravského kraje. V takových případech představitelé samosprávy typicky jednají bez pověření hejtmána Jihomoravského kraje k takové činnosti (a ani nevychází z dokumentů povinného subjektu) a vystupují tak spíše jako „soukromé“ osoby (popř. politici) a nikoliv jako představitelé povinného subjektu tlumočící „oficiální“ názor povinného subjektu na základě výše uvedeného pověření.

Podobně se předkladatel ve své praxi setkává s žádostmi studentů o poskytnutí informací, resp. údajů pro vypracování jejich diplomových, seminárních či jiných prací. V takových případech jsou však již často požadovány údaje nad rámec informační povinnosti povinného subjektu, typicky různé statistiky, přehledy, rozborů apod. (a jedná se tak o vytváření nových informací). I v tomto případě je možno uvést, že zde, dle názoru předkladatele, neexistuje informace ve smyslu § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. (viz výše), nicméně navrhovaná právní úprava respektuje soudní judikaturu.

6. [ad navrhované písmeno j)]

Z některých jiných (resp. zvláštních) právních předpisů vyplývá povinnost určité požadované informace neposkytnout; je zde možno uvést např. § 27 odst. 7 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ze kterého vyplývá, že jestliže právnická nebo fyzická osoby žádá orgán krizového řízení o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., přičemž požadovaná informace je označena jako zvláštní skutečnost a žadatel k této informaci nemá oprávněný přístup, povinný subjekt žadateli tuto informaci neposkytne. Dle názoru předkladatele je i v tomto případě potřeba, aby zákonný důvod pro odmítnutí takové informace byl výslovně uveden v zákoně č. 106/1999 Sb.

K bodu 10 (§ 13 zákona č. 106/1999 Sb.)

V názvu uvedeného ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. se zohledňuje zavedená legislativní zkratka „žádost“ (viz uvedené k bodu 4).

K bodu 11 (§ 13 zákona č. 106/1999 Sb.)

V předmětném ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. se zohledňuje zavedená legislativní zkratka „žádost“ (viz uvedené k bodu 4).

K bodu 12 (§ 13 zákona č. 106/1999 Sb.)

V názvu uvedeného ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. se zohledňuje zavedená legislativní zkratka „žádost“ (viz uvedené k bodu 4).

K bodu 13 (§ 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.)

Předmětné ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. je doplněno v tom smyslu, že adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa, kterou žadatel v žádosti o informaci jako elektronickou adresu pro doručování výslovně uvedl. Jinak povinný subjekt - pro případ, že žadatel požaduje informace v elektronické podobě a současně neuvádí, na jakou elektronickou adresu tyto informace požaduje zaslat - výkladem dovozuje, že adresou pro doručování se tak rozumí elektronická adresa, ze které byla předmětná žádost

o informace povinnému subjektu doručena. Pro povinný subjekt takový výklad není problematický, nicméně jistým způsobem zde tak může nahrazovat vůli žadatele o informaci.

K bodu 14 a bodu 15 (§ 14 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.)

Smyslem navrhované právní úpravy je dát do vzájemného souladu § 14 odst. 2 a § 14 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Zatímco dle odstavce 1 § 14 zákona č. 106/1999 Sb. je žadatel o informaci – ať už fyzická osoba či osoba právnická - povinen se určitým (zákonem) stanoveným způsobem řádně identifikovat, z odstavce 4 § 14 téhož zákona lze dovodit, že absence určitých údajů o žadateli o informaci „vlastně nevádí“ a podání neobsahující veškeré zákonné údaje vedoucí k řádné identifikaci žadatele o informaci je třeba považovat za žádost o informaci a jako takovou je možno, resp. je třeba ze strany povinného subjektu vyřídit. Současně je možno v některých případech postupovat podle § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. a vyzvat žadatele k doplnění údajů o jeho osobě. Takový postup však není možný např. v případě, kdy žadatel o informaci zašle svoji žádost o informaci povinnému subjektu prostřednictvím elektronické podatelny, resp. elektronicky (srov. § 14 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.), ze žádosti je zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Současně jsou informace požadovány (pouze) v elektronické podobě: Adresa pro doručování může být žadatelem přímo uvedena, nebo je ji možno dovodit způsobem výše uvedeným. Žadatel o informaci – fyzická osoba v žádosti o informaci ke své identifikaci uvede pouze jméno a příjmení. V daném případě se neuplatní žádný důvod pro postup dle § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., protože povinný subjekt má požadované informace v elektronické podobě, není zde důvodu pro postup dle § 15 (rozhodnutí o odmítnutí žádosti) či § 17 (úhrada nákladů) zákona č. 106/1999 Sb. Jinými slovy, žadatel o informaci, ačkoliv nesplnil veškeré požadavky na něj kladené dle § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., podal žádost o informaci ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a povinný subjekt ji v souladu s uvedeným zákonem vyřídil. Stávající právní úprava tak - v některých případech – umožňuje podávat žádosti o informace i smyšlenými, resp. neexistujícími osobami. S ohledem na uvedené je navrhováno, aby se žadatel o informaci ve své žádosti vždy řádně (tedy zákonným způsobem) identifikoval. Pokud tak neučiní, tedy pokud žádost nebude obsahovat veškeré náležitosti dle § 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. (případně nebude elektronická žádost podána podle § 14 odst. 3 téhož zákona), nebude se v případě takového podání jednat o žádost ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Povinný subjekt takovou žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost, pokud je to možné (tedy jestliže povinnému subjektu bude např. známá elektronická doručovací adresa apod.), sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.

K bodu 16 (§ 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.)

S odkazem na uvedené k bodu 14, resp. 15 je navrhováno zrušit § 14 odst. 5 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., pro výzvu k doplnění údajů o žadateli by již nebyl důvod.

K bodu 17 [§ 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb.]

Je navrhováno mírné prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti o informaci ze stávajících 15 dnů na 20 dnů (srov. např. čl. 4 odst. 1 a 2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru). Předkladatel se domnívá, že toto navržené mírné prodloužení lhůty zásadním způsobem (negativně) nezasahuje do práva žadatele na informaci či „neztěžuje“ pozici žadatele o informaci. Přiměřeně, resp. dostatečně dlouhá lhůta pro vyřízení žádosti o informaci je

předpokladem řádného a bezchybného vyřízení žádosti ze strany povinného subjektu.

K bodu 18 (§ 14 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.)

Je navrženo příslušnou úpravu zrušit bez náhrady, a to s ohledem na skutečnost, že veškeré údaje o vyřizování žádosti o informace vyplývají z příslušného spisu povinného subjektu. Povinnost uložená povinnému subjektu, aby o postupu při poskytování informace pořídil záznam, se tudíž jeví jako administrativní úkon navíc, který zbytečně zatěžuje povinný subjekt a nemá de facto význam.

K bodu 19 a bodu 20 (§ 14 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.)

Navrhuje se mírné prodloužení lhůty (srov. např. čl. 4 odst. 1 a 2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. 11. 2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru) a současně vypuštění, resp. zrušení nadbytečného ustanovení „včas“ (je postačující ustanovení, že žadatel je o prodloužení lhůty k vyřízení jeho žádosti o informaci informován před uplynutím této lhůty, tedy de facto je tak informován „včas“).

K bodu 21 (§ 16a zákona č. 106/1999 Sb.)

V názvu § 16a zákona č. 106/1999 Sb. se zohledňuje zavedená legislativní zkratka „žádost“ (viz uvedené k bodu 4).

K bodu 22 (§ 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.)

Zohledňuje se zde zavedená legislativní zkratka „žádost“ (viz uvedené k bodu 4). Dále se písm. a) tohoto ustanovení výslovně doplňuje o (v současné době absentující) skutečnost, že stížnost je možno podat i pro případ, že žadatel nesouhlasí s vyřízením jeho žádosti způsobem uvedeným v § 6 zákona č. 106/1999 Sb. [uvedenou skutečnost je v současné době možno pouze dovozovat ze znění § 16a odst. 3 písm. a) téhož zákona, které stanovuje lhůtu pro podání takové stížnosti]. Taktéž se v písmenech a) a b) upravují odkazy na příslušná ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. Současně se písm. d) doplňuje tak, aby bylo v souladu s navrhovanou úpravou dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb., tudíž v tom smyslu, že proti navrhovanému sdělení o výši zálohy bude možno podat stížnost.

K bodu 23 (§ 16a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.)

Upravují se odkazy na příslušná ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. a dále se upravuje lhůta, kterou má žadatel pro podání stížnosti dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. Dle předkladatele je v současné době v ostrém nepoměru lhůta stanovená žadateli, resp. stěžovateli dle § 16a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. (30 dnů) a navazující lhůta stanovená povinnému subjektu v § 16a odst. 5 téhož zákona (7 dnů). Je tak navrhována přiměřenější úprava odstraňující tento nedůvodný nepoměr. Dále se písm. a) doplňuje tak, aby bylo v souladu s navrhovanou úpravou dle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. – je stanovena lhůta pro podání stížnosti proti navrhovanému sdělení o výši zálohy.

K bodu 24 (§ 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb.)

Zde předkladatel pro vysvětlení mírného prodloužení lhůty odkazuje na výše uvedené (zejména k bodům 17, 19 a 20).

K bodům 25 až 27 (§ 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.)

Ustanovení se upravuje, resp. doplňuje tak, aby bylo v souladu s navrhovaným zněním § 17 zákona č. 106/1999 Sb., tedy proti navrhovanému sdělení o výši zálohy bude možno podat stížnost, o které rozhodne nadřízený orgán v souladu s § 16a odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb.

K bodu 28 (§ 16a odst. 8 zákona č. 106/1999 Sb.)

Navrhuje se mírné prodloužení předmětné lhůty (k důvodům viz výše).

K bodu 29 (§ 17 zákona č. 106/1999 Sb.)

Dle stávajícího znění zákona č. 106/1999 Sb. je povinný subjekt povinen požadované informace vyhledat a pokud mu v daném případě vzniknou zákonem stanovené náklady, může vyzvat žadatele o informaci k úhradě těchto reálně vynaložených materiálních nákladů. Pro tento případ je sice poskytnutí informací ve smyslu § 17 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. podmíněno zaplacením požadované úhrady, nicméně žadatel však již není povinen úhradu provést (a žádost povinný subjekt odloží). Jinými slovy, může proběhnout i značně časově, administrativně či finančně náročný proces, ale pokud žadatel úhradu nezaplatí, byl tento proces zbytečný. Je navrhováno zavedení zálohy na úhradu nákladů, která by byla po uhrazení žadatelem nevratná (zde předkladatel doplňuje, že tato úprava vychází i z praktických zkušeností, resp. požadavků statutárního města Brna jako povinného subjektu).

Dále je navrhováno, aby bylo možno zpoplatnit „jakékoliv“ vyhledání informací, nikoliv pouze „mimořádně rozsáhlé vyhledání informací“. I v takovém případě totiž vznikají povinnému subjektu náklady – příslušný pracovník či pracovníci povinného subjektu musí toto vyhledání provést, ačkoliv se jedná o méně časově náročnou činnost jako v případě „mimořádně rozsáhlého vyhledání informací“; nicméně, dle mínění předkladatele se tak nemá dít k tíži povinného subjektu. Povinný subjekt by měl mít právo, resp. nárok na úhradu jakýchkoliv (materiálních či personálních) nákladů, které objektivně a prokazatelně vynaložil při vyřizování žádosti o informace.

Současně je navrhována drobná úprava lhůty pro oznámení povinného subjektu o výši úhrady a dále zkrácení lhůty, kterou má žadatel na provedení úhrady, a to z původních 60 dnů na 30 dnů (k odůvodnění tohoto zkrácení viz výše).

K bodu 30 (§ 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.)

V předmětném ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. se zohledňuje zavedená legislativní zkratka „žádost“ (viz uvedené k bodu 4).

K bodu 31 [§ 20 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.]

Výslovně se stanovuje, že správní řád se v případě rozhodnutí o odmítnutí žádostí použije „pouze“ pro vydání takového rozhodnutí (zahrnující tudíž zejména formu a náležitosti takového rozhodnutí), nikoliv však na úkony, které učiní povinný subjekt – v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. - před samotným vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádostí.

K bodu 32 [§ 20 odst. 4 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb.]

Je navržena úprava použití vybraných ustanovení správního řádu s tím, že se výslovně stanovuje, že se při postupu dle zákona č. 106/1999 Sb. nepoužijí § 36 odst. 3 a § 38 správního řádu. Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu stanoví, že „*Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*“. Toto ustanovení správního řádu se v současné době uplatní při odvolacím řízení. S ohledem na poměrně krátkou lhůtu (15 dnů), kterou má nadřízený (správní) orgán, resp. odvolací správní orgán pro posouzení odvolání, resp. pro vydání rozhodnutí o odvolání (srov. lhůtu dle § 90, resp. § 71 správního řádu pro „správní rozhodnutí“), se jeví dodržení § 36 odst. 3 správního řádu v daném případě jako problematické. I s přihlédnutím k dikci „*Nestanoví-li zákon jinak*“ předkladatel navrhuje, aby § 36 odst. 3 správního řádu nebyl při postupu dle zákona č. 106/1999 Sb. vůbec aplikován. Ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu má v části „*vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*“ současně vazbu i na § 36 téhož zákona. Ustanovení § 38 správního řádu upravuje nahlížení do spisu s tím, že právo nahlížet do spisu má - jako účastník řízení - i odvolatel. Součástí spisu odvolacího orgánu má být i informace, která byla ze strany povinného subjektu odmítnuta. Odvolací správní orgán musí tuto informaci mít k dispozici, aby mohl posoudit, zda se skutečně jedná, či nejedná o informaci, u které se naplní některý z důvodů pro odmítnutí informace a zda tedy bylo vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ze strany povinného subjektu v souladu se zákonem, či nikoliv (odhlížíme teď od specifické situace, kdy je vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace z důvodu neexistence požadované informace a spis odvolacího orgánu tudíž žádnou odmítnutou informaci neobsahuje). Pokud odvolatel využije svého práva dle § 38 správního řádu a požádá odvolací správní orgán o nahlédnutí do spisu, je sporné, zda odvolací správní orgán může v daném případě postupovat v souladu s § 38 odst. 5 a 6 správního řádu a vydat usnesení o tom, že z nahlížení do spisu je vyloučena informace, která byla rozhodnutím povinného subjektu odmítnuta. Pokud by tomu totiž tak nebylo, docházelo by tak k obcházení smyslu, resp. účelu zákona č. 106/1999 Sb., když odvolací správní orgán by byl povinen odvolateli, jako účastníkovi řízení, umožnit k nahlédnutí i informaci, kterou povinný subjekt odvolateli odepřel.

K bodu 33 (§ 20 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb.)

Navrhovaná právní úprava navazuje na navrženou změnu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. (viz uvedené k bodu 1) s tím, že se navrhuje výslovně stanovit to, co je v současné době dovozováno výkladem, a to i s odkazem na § 130 správního řádu, popř. u krajů s odkazem na § 94 zákona o krajích.

V praxi nastávají problémy toho typu, že žadatel např. výslovně požaduje, aby žádost o informaci vyřídila rada kraje, resp. obce, ale fakticky ji vyřizuje krajský, resp. obecní úřad, který také informacemi reálně disponuje. Není důvodné, aby každou takovou žádost zvlášť projednávala rada kraje, resp. obce. Mimo to, pokud žadatel žádá o poskytnutí informace výslovně zastupitelstvo kraje, resp. obce, není, s ohledem na úpravu podle příslušných právních předpisů – viz zákon o obcích a zákon o krajích ve vazbě na zákon č. 106/1999 Sb. – až na výjimky reálně možné dodržet lhůty dle zákona č. 106/1999 Sb. pro vyřízení takové žádosti o informaci. Bude tak jednoznačně stanoveno, který orgán povinného subjektu bude žádosti o informace vyřizovat a žadatel zkrátka dostane odpověď od územního samosprávného celku (který samozřejmě řádně ověří existenci požadovaných

informací u všech svých příslušných složek, resp. orgánů) a nebude tak žádným způsobem zkrácen na svých právech.

Úřad příslušného územního samosprávného celku tak bude současně oprávněn stanovit si vnitřní pravidla pro poskytování informací, resp. pro postup dle zákona č. 106/1999 Sb.

Obdobné bude platit i pro městské části a městské obvody statutárních měst a městské části hlavního města Prahy.

K čl. II (Přechodná ustanovení)

Zakotvuje se pravidlo, že při vyřizování žádostí o informace, které povinný subjekt obdržel před nabytím účinností novely, se bude postupovat podle dosavadních předpisů. Takto se bude postupovat i v případě, kdy soud zruší rozhodnutí nadřízeného orgánu o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o informaci a dále i v případě, kdy soud zruší rozhodnutí nadřízeného orgánu o stížnosti ve smyslu § 16a zákona č. 106/1999 Sb.

K čl. III (Zmocnění k vyhlášení úplného znění)

V souladu s čl. 54 odst. 5 Legislativních pravidel vlády, tedy za účelem zajištění přehlednosti již vícekrát novelizovaného zákona č. 106/1999 Sb. je navrhováno zmocnění pro předsedu vlády, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 106/1999 Sb.

K čl. IV (Účinnost)

Při návržení dne nabytí účinnosti zákona je počítáno s dostatečně dlouhou dobou mezi vyhlášením tohoto právního předpisu ve Sbírce zákonů a dnem nabytí jeho účinnosti, aby se se zákonem mohly ještě před nabytím jeho účinnosti seznámit osoby, pro které je určen.

V Brně dne

Mgr. Michal Hašek
hejtman Jihomoravského kraje

Platné znění zákona č. 106/1999 Sb. s vyznačením navrhovaných změn

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění zákona č. 101/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 61/2006 S., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 32/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 123/2010 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb.,

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

nadpis vypuštěn

Tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropských společenství¹⁾ a upravuje pravidla pro poskytování informací a dále upravuje podmínky práva svobodného přístupu k těmto informacím.

§ 2

Povinnost poskytovat informace

(1) Povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky ~~a jejich orgány~~, městské části a městské obvody statutárních měst, městské části hlavního města Prahy a veřejné instituce.

(2) Povinnými subjekty jsou dále ty subjekty, kterým zákon svěřil rozhodování o právech, právech chráněných zájmech nebo povinnostech fyzických nebo právnických osob v oblasti veřejné správy, a to pouze v rozsahu této jejich rozhodovací činnosti.

(3) Zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví^{1a)}, a dalších informací, pokud zvláštní zákon^{1b)} upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.

~~(4) Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.~~

§ 3

Základní pojmy

(1) Žadatelem pro účel tohoto zákona je každá fyzická i právnická osoba, která žádá o informaci.

(2) Možností dálkového přístupu pro účel tohoto zákona je přístup k informaci neomezeného okruhu ~~žadatelů~~ osob pomocí sítě nebo služby elektronických komunikací²⁾.

(3) Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv

podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

(4) Informací podle tohoto zákona není počítačový program.

(5) Zveřejněnou informací pro účel tohoto zákona je taková informace, která může být vždy znovu vyhledána a získána, zejména vydaná tiskem nebo na jiném nosiči dat umožňujícím zápis a uchování informace, vystavená na úřední desce, s možností dálkového přístupu nebo umístěná v knihovně poskytující veřejné knihovnické a informační služby podle knihovního zákona^{2a)}.

(6) Doprovodnou informací pro účel tohoto zákona je taková informace, která úzce souvisí s požadovanou informací (například informace o její existenci, původu, počtu, důvodu odepření, době, po kterou důvod odepření trvá a kdy bude znovu přezkoumán, a dalších důležitých rysech).

§ 4

Poskytování informací

(1) Povinné subjekty poskytují informace žadateli na základě žádosti o poskytnutí informace (dále jen „žádost“) nebo zveřejněním.

(2) Informace poskytovaná zveřejněním se poskytuje ve všech formátech a jazycích, ve kterých byla vytvořena. Pokud je taková informace zveřejněna v elektronické podobě, musí být zveřejněna i ve formátu, jehož specifikace je volně dostupná a použití uživatelem není omezováno.

(3) Je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se ve formátech a jazycích podle obsahu žádosti o poskytnutí informace, pokud tento zákon nestanoví jinak. Povinné subjekty nejsou povinny měnit formát nebo jazyk informace, pokud by taková změna byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží; v tomto případě vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci ve formátu nebo jazyce, ve kterých byla vytvořena.

(4) Pokud je požadovaná informace součástí většího celku a její vynětí by bylo pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží, poskytne povinný subjekt takový celek v souladu s tímto zákonem.

(5) Pokud je to možné s přihlédnutím k povaze podané žádosti a způsobu záznamu požadované informace, poskytnou povinné subjekty informaci v elektronické podobě.

§ 5

Zveřejňování informací

(1) Každý povinný subjekt musí pro informování veřejnosti ve svém sídle a svých úřadovnách zveřejnit na místě, které je všeobecně přístupné, jakož i umožnit pořízení jejich kopie, tyto informace:

- a) důvod a způsob založení povinného subjektu, včetně podmínek a principů, za kterých provozuje svoji činnost,
- b) popis své organizační struktury, místo a způsob, jak získat příslušné informace, kde lze

podat žádost či stížnost, předložit návrh, podnět či jiné dožádání anebo obdržet rozhodnutí o právech a povinnostech osob,

c) místo, lhůtu a způsob, kde lze podat opravný prostředek proti rozhodnutím povinného subjektu o právech a povinnostech osob, a to včetně výslovného uvedení požadavků, které jsou v této souvislosti kladeny na žadatele, jakož i popis postupů a pravidel, která je třeba dodržovat při těchto činnostech, a označení příslušného formuláře a způsob a místo, kde lze takový formulář získat,

d) postup, který musí povinný subjekt dodržovat při vyřizování všech žádostí, návrhů i jiných dožádání občanů, a to včetně příslušných lhůt, které je třeba dodržovat,

e) přehled nejdůležitějších předpisů, podle nichž povinný subjekt zejména jedná a rozhoduje, které stanovují právo žádat informace a povinnost poskytovat informace a které upravují další práva občanů ve vztahu k povinnému subjektu, a to včetně informace, kde a kdy jsou tyto předpisy poskytnuty k nahlédnutí,

f) sazebník úhrad za poskytování informací,

g) výroční zprávu za předcházející kalendářní rok o své činnosti v oblasti poskytování informací (§ 18),

h) výhradní licence poskytnuté podle § 14a odst. 4,

i) ~~usnesení rozhodnutí~~ nadřízeného orgánu o výši úhrad vydaná podle § 16a odst. 7,

j) adresu elektronické podatelny.

(2) Povinné subjekty jsou ve svém sídle povinny v úředních hodinách zpřístupnit

a) právní předpisy vydávané v rámci jejich působnosti,

b) seznamy hlavních dokumentů, zejména koncepční, strategické a programové povahy, které mohou být poskytnuty podle tohoto zákona včetně případných návrhů licenčních smluv^{2b)} podle § 14a,

a to tak, aby do nich mohl každý nahlédnout a pořídit si opis, výpis nebo kopii.

~~(3) Do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích, poskytnutých v jiné než elektronické podobě, nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.~~

(4) (3) Povinné subjekty jsou povinny zveřejňovat informace uvedené v odstavci 1 a 2 též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tato povinnost se nevztahuje na povinné subjekty, které jsou pouze fyzickými osobami. V případě informací uvedených v odstavci 2 písm. a) postačuje ke splnění této povinnosti uvedení odkazu na místo, kde jsou tyto informace již zveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup. Strukturu zveřejňovaných informací stanoví prováděcí právní předpis.

~~(5)~~ (4) Povinné subjekty, které vedou a spravují registry, evidence, seznamy nebo rejstříky obsahující informace, které jsou na základě zvláštního zákona každému přístupné, jsou tyto informace povinny zveřejňovat v přehledné formě způsobem umožňujícím i dálkový přístup. Na tyto subjekty se pro tento účel nevztahuje povinnost zamezit sdružování informací podle zvláštního právního předpisu.^{3a)}

~~(6)~~ (5) Povinnost zveřejnit informace podle odstavců 4 a 5 splní povinný subjekt tím, že je způsobem umožňujícím dálkový přístup bez zbytečného odkladu zpřístupní správci portálu veřejné správy nebo mu je předá. Formu a datový formát zpřístupňovaných a předávaných informací stanoví prováděcí právní předpis.

~~(7)~~ (6) Povinný subjekt může informace podle odstavce 1 zveřejnit i dalšími způsoby a s výjimkami uvedenými v tomto zákoně může zveřejnit i další informace.

§ 6

~~Povinnost odkázat~~ Odkaz na zveřejněnou informaci

~~(1) Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace. Pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt žádost vyřídit tím, že žadatele do 10 dnů ode dne, kdy žádost obdržel, odkáže na zveřejněnou informaci. Povinný subjekt žadateli současně sdělí přesné údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace. Pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, může podat novou žádost, ve které výslovně uvede požadavek na přímé poskytnutí informace.~~

~~(2) Pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne.~~

§ 7

Ochrana utajovaných informací

Je-li požadovaná informace v souladu s právními předpisy⁴⁾ označena za utajovanou informaci, k níž žadatel nemá oprávněný přístup, povinný subjekt ji neposkytne.

§ 8

Zrušen

§ 8a

Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu^{4a)}.

§ 8b

Příjemci veřejných prostředků

(1) Povinný subjekt poskytne základní osobní údaje^{4b)} o osobě, které poskytl veřejné prostředky.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na poskytování veřejných prostředků podle zákonů v oblasti sociální, poskytování zdravotní péče, hmotného zabezpečení v nezaměstnanosti, státní podpory stavebního spoření a státní pomoci při obnově území^{4c)}.

(3) Základní osobní údaje podle odstavce 1 se poskytnou pouze v tomto rozsahu: jméno, příjmení, rok narození, obec, kde má příjemce trvalý pobyt, výše, účel a podmínky poskytnutých veřejných prostředků.

§ 9

Ochrana obchodního tajemství

(1) Pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím⁶⁾, povinný subjekt ji neposkytne.

(2) Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství.

§ 10

Ochrana důvěrnosti majetkových poměrů

Informace o majetkových poměrech osoby, která není povinným subjektem, získané na základě zákonů o daních, poplatcích, penzijním nebo zdravotním pojištění anebo sociálním zabezpečení⁸⁾ povinný subjekt podle tohoto zákona neposkytne.

§ 11

Další omezení práva na informace

(1) Povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud:

- a) se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu,
- b) jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím, nebo
- c) jde o informaci poskytnutou Organizací Severoatlantické smlouvy nebo Evropskou unií, která je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“ nebo „LIMITE“ a v České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii, pokud původce nedal k poskytnutí souhlas^{8a)}.

(2) Povinný subjekt informaci neposkytne, pokud:

- a) jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí,
- b) ji zveřejňuje na základě zvláštního zákona⁹⁾ a v předem stanovených pravidelných obdobích až do nejbližšího následujícího období, nebo
- c) by tím byla porušena ochrana práv třetích osob k předmětu práva autorského^{2b)},
- d) se jedná o informaci ze správního řízení nebo přestupkového řízení vyjma informací obecné povahy,
- e) se jedná o informaci o vyřizování stížnosti dle jiného právního předpisu vyjma informací obecné povahy¹⁰⁾,
- f) je žádost ze strany žadatele formulována zjevně provokativně nebo obstrukčně,
- g) žadatel již má požadovanou informaci od povinného subjektu prokazatelně k dispozici,
- h) povinný subjekt požadovanou informaci nemá z důvodu její neexistence,
- i) se jedná o dotazy na názory, budoucí rozhodnutí, vytváření nových informací, právní rozborů či výklady a vysvětlování výroků představitelů povinného subjektu, nejedná-li tito představitelé jménem povinného subjektu nebo netýkají-li se tyto výroky působnosti povinného subjektu,
- j) tak stanoví jiný právní předpis^{10a)}.

(3) Informace, které získal povinný subjekt od třetí osoby při plnění úkolů v rámci kontrolní, dozorové, dohledové nebo obdobné činnosti prováděné na základě zvláštního právního předpisu¹¹⁾, podle kterého se na ně vztahuje povinnost mlčenlivosti anebo jiný postup chránící je před zveřejněním nebo zneužitím, se neposkytují. Povinný subjekt poskytne pouze ty

informace, které při plnění těchto úkolů vznikly jeho činností.

(4) Povinné subjekty dále neposkytnou informace o

a) probíhajícím trestním řízením,

b) rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků,

c) plnění úkolů zpravodajských služeb,¹²⁾

d) přípravě, průběhu a projednávání výsledků kontrol v orgánech Nejvyššího kontrolního úřadu,

e) činnosti Ministerstva financí podle zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo podle zákona o provádění mezinárodních sankcí.

Ustanovení zvláštních zákonů¹³⁾ o poskytování informací v uvedených oblastech tím nejsou dotčena.

(5) Povinný subjekt neposkytne informaci, která je předmětem ochrany práva autorského nebo práv souvisejících s právem autorským (dále jen "právo autorské")^{2b)}, je-li v držení

a) provozovatelů rozhlasového nebo televizního vysílání, kteří toto vysílání provozují na základě zvláštních právních předpisů^{13a)},

b) škol a školských zařízení, které jsou součástí vzdělávací soustavy podle školského zákona^{13b)} a podle zákona o vysokých školách^{13c)},

c) knihoven poskytujících veřejné knihovnické a informační služby podle knihovního zákona^{2a)},

d) Akademie věd České republiky a dalších veřejných institucí, které jsou příjemci nebo spolupříjemci podpory výzkumu a vývoje z veřejných prostředků podle zákona o podpoře výzkumu a vývoje^{13d)}, nebo

e) kulturních institucí hospodařících s veřejnými prostředky, jako jsou muzea, galerie, divadla, orchestry a další umělecké soubory.

Poskytování těchto informací v souladu se zvláštními předpisy tím není dotčeno.

(6) Povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky. Ustanovení jiných zákonů o poskytování informací tím nejsou dotčena^{13e)}.

§ 12

Podmínky omezení

Všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.

§ 13

~~Žádost o poskytnutí informace~~

(1) ~~Žádost o poskytnutí informace~~ se podává ústně nebo písemně, a to i prostřednictvím sítě

nebo služby elektronických komunikací.

(2) Není-li žadateli na ústně podanou žádost informace poskytnuta anebo nepovažuje-li žadatel informaci poskytnutou na ústně podanou žádost za dostačující, je třeba podat žádost písemně.

(3) Ustanovení § 14 až 16a a § 18 platí pouze pro žádosti podané písemně.

§ 14

Postup při podávání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace

(1) Žádost je podána dnem, kdy ji obdržel povinný subjekt.

(2) Ze žádosti musí být zřejmé, kterému povinnému subjektu je určena, a že se žadatel domáhá poskytnutí informace ve smyslu tohoto zákona. Fyzická osoba uvede v žádosti jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu nebo, není-li přihlášena k trvalému pobytu, adresu bydliště a adresu pro doručování, liší-li se od adresy místa trvalého pobytu nebo bydliště. Právnická osoba uvede název, identifikační číslo osoby, adresu sídla a adresu pro doručování, liší-li se od adresy sídla. Adresou pro doručování se rozumí též elektronická adresa, kterou žadatel v žádosti jako elektronickou adresu pro doručování výslovně uvedl.

(3) Je-li žádost učiněna elektronicky, musí být podána prostřednictvím elektronické podatelny^{13f)} povinného subjektu, pokud ji povinný subjekt zřídil. Pokud adresa elektronické podatelny není zveřejněna, postačí podání na jakoukoliv elektronickou adresu povinného subjektu.

(4) Neobsahuje-li žádost náležitosti podle odstavce 2 ~~věty první a adresu pro doručování~~, případně není-li elektronická žádost podána podle odstavce 3, není žádostí ve smyslu tohoto zákona. Povinný subjekt takovou žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost, pokud je to možné, sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli.

(5) Povinný subjekt posoudí žádost a:

~~a) brání-li nedostatek údajů o žadateli podle odstavce 2 postupu vyřízení žádosti o informaci podle tohoto zákona, zejména podle § 14a nebo 15, vyzve žadatele ve lhůtě do 7 dnů ode dne podání žádosti, aby žádost doplnil; nevyhoví-li žadatel této výzvě do 30 dnů ode dne jejího doručení, žádost odloží,~~

~~b) a) v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti,~~

~~c) b) v případě, že požadované informace se nevztahují k jeho působnosti, žádost odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli,~~

~~d) c) nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 45 20 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.~~

~~(6) O postupu při poskytování informace se pořídí záznam.~~

(7) (6) Lhůtu pro poskytnutí informace podle odstavce 5 písm. ~~d)~~ c) může povinný subjekt

prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o ~~deset dní~~ **15 dnů**. Závažnými důvody jsou:

- a) vyhledání a sběr požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost,
- b) vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti,
- c) konzultace s jiným povinným subjektem, který má závažný zájem na rozhodnutí o žádosti, nebo mezi dvěma nebo více složkami povinného subjektu, které mají závažný zájem na předmětu žádosti.

Žadatel musí být o prodloužení lhůty i o jeho důvodech vždy prokazatelně informován, a to ~~včas~~ před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace.

§ 14a

Některá ustanovení o licenční nebo podlicenční smlouvě při poskytování informací

(1) Má-li být informace, která je předmětem ochrany práva autorského^{2b)}, poskytnuta na základě licenční nebo podlicenční smlouvy a majetková práva k předmětu ochrany práva autorského vykonává povinný subjekt, který není uveden v § 11 odst. 5, postupuje se ve věcech neupravených tímto zákonem podle autorského zákona^{2b)}.

(2) Odměna za oprávnění informaci užít nesmí být vyšší než úhrada podle § 17, nestanoví-li jinak zvláštní právní předpis nebo licenční smlouva mezi povinným subjektem a tím, kdo právo nakládat s předmětem práva autorského na povinný subjekt převedl.

(3) Podmínky poskytnutí informace v licenční nebo podlicenční smlouvě (dále jen "licenční smlouva") musí umožňovat další užití informace žadatelem v souladu se žádostí, pokud tento zákon nestanoví jinak. Licence nebo podlicence (dále jen "licence") se poskytuje jako nevýhradní, s výjimkou případů podle odstavce 4.

(4) Povinný subjekt může poskytnout výhradní licenci pouze tehdy, je-li výhradní licence pro další šíření poskytované informace nezbytná a je-li to ve veřejném zájmu. Poskytne-li povinný subjekt výhradní licenci podle věty první, přezkoumá alespoň každé 3 roky trvání důvodů, na základě kterých byla výhradní licence poskytnuta.

(5) Povinný subjekt zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup vzor licenční smlouvy, která může být žadatelem přizpůsobena konkrétní žádosti a použita jako návrh na uzavření licenční smlouvy.

(6) Na ustanovení licenčních smluv uzavřených při poskytování informací podle tohoto zákona se nevztahuje ochrana obchodního tajemství.

§ 15

Rozhodnutí o odmítnutí žádosti

(1) Pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

(2) Pokud nebylo žádosti vyhověno z důvodů ochrany obchodního tajemství podle § 9 nebo ochrany práv třetích osob k předmětu práva autorského podle § 11 odst. 2 písm. c), musí být v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, kdo vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství nebo kdo vykonává majetková práva k tomuto předmětu ochrany práva autorského, je-li tato

osoba povinnému subjektu známa.

§ 16 Odvolání

- (1) Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání.
- (2) Povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání.
- (3) Nadřízený orgán rozhodne o odvolání do ~~45~~ 20 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.
- (4) Při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

§ 16a Stížnost na postup při vyřizování žádosti ~~o informace~~

- (1) Stížnost na postup při vyřizování žádosti ~~o informace~~ (dále jen "stížnost") může podat žadatel,
 - a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6 nebo v § 14 odst. 5 písm. b),
 - b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. ~~d)~~ c) nebo § 14 odst. 7 6 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
 - c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo
 - d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3, s výší zálohy sdělené podle § 17 odst. 7 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.
- (2) Stížnost lze podat písemně nebo ústně; je-li stížnost podána ústně a nelze-li ji ihned vyřídit, sepíše o ní povinný subjekt písemný záznam.
- (3) Stížnost se podává u povinného subjektu, a to do ~~30~~ 15 dnů ode dne
 - a) doručení sdělení podle § 6, § 14 odst. 5 písm. ~~e)~~ b), nebo § 17 odst. 3 nebo § 17 odst. 7,
 - b) uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. ~~d)~~ c) nebo § 14 odst. 7 6.
- (4) O stížnosti rozhoduje nadřízený orgán.
- (5) Povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do ~~7-15~~ dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
- (6) Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c)

přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že

- a) postup povinného subjektu potvrdí,
- b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo
- c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti.

(7) Nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. d) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že

- a) výši úhrady, zálohy nebo odměny potvrdí,
- b) výši úhrady, zálohy nebo odměny sníží; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti, nebo
- c) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, zjednal nápravu, jde-li o úhradu, zálohu nebo odměnu za poskytnutí informace územním samosprávným celkem v samostatné působnosti.

(8) Nadřízený orgán o stížnosti rozhodne do 15 20 dnů ode dne, kdy mu byla předložena.

(9) Rozhodnutí podle odstavců 6 a 7 se oznamuje žadateli a povinnému subjektu. Proti rozhodnutí vydanému podle odstavců 6 a 7 se nelze odvolat. Jde-li však o rozhodnutí podle odstavce 6 písm. c), nelze se odvolat pouze v případě, kdy rozhodl nadřízený orgán určený podle § 178 odst. 2 věty poslední správního řádu nebo podle § 20 odst. 5 tohoto zákona.

(10) Je-li poskytnuta informace podle odstavce 6 písm. c), žadatel může ve smyslu odstavce 1 písm. a) nebo c) postupovat obdobně.

§ 17

Hrazení nákladů

(1) Povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu ~~za mimořádně rozsáhlé~~ vyhledání informací. V odůvodněných případech je povinný subjekt oprávněn žádat zálohu na úhradu nákladů dle věty první a druhé, a to ve výši až 20 % předpokládaných nákladů a současně i úhradu dle věty první a druhé.

(2) Pokud byla v licenční smlouvě sjednána odměna, nelze požadovat úhradu nákladů.

(3) V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli ~~před poskytnutím~~ ve lhůtě pro poskytnutí informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena.

(4) Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.

(5) Poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do ~~60~~ 30 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.

(6) Úhrada je příjmem povinného subjektu.

(7) V případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat zálohu na úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší zálohy na úhradu žadateli ve lhůtě pro poskytnutí informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše zálohy na úhradu povinným subjektem vyčíslena.

(8) Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 7, ztrácí nárok na zálohu na úhradu nákladů.

(9) Žadatel je povinen zaplatit zálohu na úhradu nákladů do 15 dnů od doručení oznámení dle odstavce 7. Nebude-li záloha na úhradu ve stanovené lhůtě zaplacená, povinný subjekt žádost odloží.

(10) Po zaplacení zálohy na úhradu je povinný subjekt oprávněn vyžadovat i úhradu dle odstavce 1 a postupuje dle odstavců 3 až 5.

(11) Záloha na úhradu je nevratná a je příjmem povinného subjektu.

§ 18

Výroční zpráva

(1) Každý povinný subjekt musí vždy do 1. března zveřejnit výroční zprávu za předcházející kalendářní rok o své činnosti v oblasti poskytování informací podle tohoto zákona obsahující následující údaje:

- a) počet podaných žádostí ~~o informace~~ a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
- b) počet podaných odvolání proti rozhodnutí,
- c) opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení,
- d) výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence,
- e) počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení,
- f) další informace vztahující se k uplatňování tohoto zákona.

(2) Pokud má povinný subjekt zvláštním zákonem uloženou povinnost předkládat veřejnou výroční zprávu obsahující informace o jeho činnosti, začleňuje údaje podle odstavce 1 do této výroční zprávy jako její samostatnou část s názvem "Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím".

§ 19

Umožnění přístupu k informacím nebo poskytnutí informací za podmínek a způsobem stanoveným tímto zákonem není porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost uložené zvláštními zákony.¹⁵⁾

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 20

(1) Povinnost uvedená v § 5 odst. 2 nastává dnem 1. ledna 2001. Pro obce, které nejsou městy,¹⁶⁾ povinnost podle § 5 odst. 2 nastává dnem 1. ledna 2002.

(2) Povinnost uvedená v § 5 odst. 3 nastává dnem 1. ledna 2002.

(3) Lhůta pro poskytnutí informace [§ 14 odst. 3 písm. c)] a prodloužení této lhůty (§ 14 odst. 5) se v prvních 12 měsících od účinnosti zákona prodlužují na dvojnásobek, a dalších 12 měsíců se prodlužují o polovinu.

(4) Pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona

a) pro vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti,

b) pro odvolací řízení a

c) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení ustanovení správního řádu¹⁷⁾ s výjimkou § 36 odst. 3 a § 38; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.

(5) Nelze-li podle § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v odvolacím řízení a v řízení o stížnosti ten, kdo stojí v čele povinného subjektu.

~~(6) Informace, které se týkají přenesené působnosti územního samosprávného celku, poskytují orgány územního samosprávného celku v přenesené působnosti. Žádosti, které se týkají samostatné působnosti územního samosprávného celku, vyřizuje úřad tohoto územního samosprávného celku v samostatné působnosti. Žádosti, které se týkají přenesené působnosti územního samosprávného celku, vyřizuje úřad tohoto územního samosprávného celku v přenesené působnosti. V případě městských částí a městských obvodů statutárních měst a městské části hlavního města Prahy platí toto ustanovení obdobně.~~

§ 21

(1) Vláda vydá nařízení, kterým upraví součinnost orgánů státní správy s obcemi při zajišťování povinností obcí podle § 5 tohoto zákona.

(2) Vláda stanoví nařízením zásady stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací.

(3) Ministerstvo vnitra stanoví vyhláškou

- a) strukturu informací zveřejňovaných o povinném subjektu podle § 5 odst. 1 a 2 způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- b) osnovu popisu postupů podle § 5 odst. 1 písm. d),
- c) formu a datový formát údajů pro zpřístupnění nebo předání informací podle § 5 odst. 6.

§ 22 Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Klaus v. r.
Havel v. r.
Zeman v. r.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru.

1a) Například zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 529/1991 Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění zákona č. 501/2004 Sb.

1b) Například zákon č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.

2) § 2 písm. h) a n) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

2a) Zákon č. 257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon), ve znění zákona č. 1/2005 Sb.

2b) Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění zákona č. 81/2005 Sb.

3a) § 5 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

4) Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.

4a) Například § 11 až 16 občanského zákoníku, § 5 a 10 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

4b) § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

4c) Například zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon

č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 12/2001 Sb., o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou a o změně zákona č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů (zákon o státní pomoci při obnově území).

6) § 17 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

8) Například § 24 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, § 23 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, § 14 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, § 24a zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

8a) § 64a zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 32/2008 Sb.

9) Například zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů.

10) Například § 27 odst. 8 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)

11) Například zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 5 a 8 zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách, ve znění zákona č. 118/1995 Sb.

13) Například § 8a zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění zákona č. 292/1993 Sb., § 45 zákona č. 166/1993 Sb.

13a) Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

13b) Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

13c) Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

13d) § 2 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje).

13e) Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a soudnictví ve věcech mládeže, ve znění pozdějších předpisů.

13f) § 2 písm. y) zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění zákona č. 440/2004 Sb.

15) Například zákon č. 15/1998 Sb., zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 6/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád.